

Dochters van San Julian

De Malta ervaring

P. F. J. Martin

The Malta experience (Valletta culturele hoofdstad Europa 2018)

De gebruikte afbeeldingen van personen zijn niet de werkelijke personen. Namen zijn fictieve namen. Het verhaal is waar gebeurd en de “messenger” berichtjes zijn origineel.

Hart heeft soms zijn redenen die **Rede** niet begrijpt.

Hart: Help het meisje!

Rede: Dat deed ik al!

Hart: Zij heeft meer hulp nodig.

Rede: Ik kan niet meer helpen. Ik heb mijn eigen gezin. Ik kan niet iedereen helpen.

Hart: Zij is niet “iedereen”. Je maakte plannen voor haar toekomst. Je beloofde haar dat je haar zou begeleiden.

Rede: Ja, maar de situatie is nu veranderd. Het totale bedrag dat ik haar leende zonder een ernstige vorm van garantie op terugbetaling is nu al opgelopen tot een bedrag dat hoger is dan dat van een Mercedes.

Hart: Zij volgt jouw adviezen. Het is uitermate dringend! Zij krijgt een doodvonnis indien je haar nu niet meteen helpt. Jij bent haar laatste hoop!

Rede: Het is een enorm bedrag.

Hart: Zij is dankbaar. Ze heeft je beloofd alles terug te betalen. Ze bedankt je voor alles wat je tot hiertoe al voor haar hebt gedaan en ze zegt dat ze daarom van je houdt.

Rede: Ja, ze zegt dat ze van mij houdt. Wat zou jij doen als je je leven kan redden met een leugen? Waarom zou ik nog zo een enorm risico nemen? Nu kan ik nog stoppen.

Hart: Omdat je haar beloofd hebt haar niet in de steek te laten, omdat je haar niet wilt verliezen, omdat je haar ook lief hebt, omdat ...

... het je dochter is.

Malta

"I would like to be your daughter". Die dag: vrijdag 2 februari 2018

De woorden die mij compleet gelukkig maakten en die mij tegelijkertijd van slag brachten. Zo diep ging het gevoel door mijn hart. Het gevoel van een dochter die je lief heeft. Een dochter die hunkert naar vaderlijke liefde en geborgenheid omdat zij die liefde nog nooit gekend heeft.

Zij was ver van huis, elke dag werken *"from nine to five"*, maar dan wel van 's avonds negen uur tot 's morgens vijf uur. Een job die zij eigenlijk niet echt graag deed. Ze had echter geen keuze. Ze was groot, zeer slank, mager, eigenlijk te mager. Ze liep wel sierlijk op haar hoge hakken, maar kreeg er pijn van in de rug. Je zou van minder pijn krijgen, dat kon je zo zien. Geen spiermassa en zo groot. Eigenlijk moest ze een ruggengraat operatie ondergaan waarbij haar onderste twee wervels zouden worden aaneengeschakeld, maar dat was iets voor later. Dat was duur en dat kon ze nu toch niet betalen.

Ik had in die korte tijd dat ik met haar sprak al veel vernomen over haar leven, veel meer dan over die twee andere zwarte meisjes.

Die zwartjes hadden mij binnengelokt in de Gentlemens bar: *"Diamond Girls"*. Of wilde ik waarschijnlijk wel binnengelokt worden? Ik liet hun verstaan dat mannen die zo een bar binnenstappen meestal geen *"gentlemens"* zijn.

Why not?

"I'm married", zei ik. Zij pakte mijn hand vast, kietelde die in de handpalm. *"You may have also some little fun"*.

"It is very expensive" zei ik.

"€2,5 for your drink and €7,5 for mine".

Ik wilde eigenlijk weten of een "gentlemens" club iets anders was dan de meisjes in Amsterdam. Daar was ik lang geleden ook al een keer binnengestapt, met dezelfde nieuwsgierigheid naar deze "andere" wereld. De onderwereld waar al deze meisjes uitgebuit worden door mensenhandelaars en pooiers die heel veel geld aan hun verdienen.

Een Belgisch meisje met een perfect Antwerps accent had mij daar compleet naakt over haar leven verteld. Ik had geen seks met haar. Ik wilde dat ook niet want ik was trouw aan mijn vrouw en geliefde. Bloedmooi was ze met prachtige Aziatische spleetoogjes. Neuken en beffen koste €50 (toen nog uitgedrukt in gulden), maar ik wilde enkel met haar praten. Zij deed haar job zeer graag, kon voor eigen rekening werken, onafhankelijk en verdiende daarmee een pak meer dan haar vader ingenieur.

Het gaf mij een goed gevoel. Het was dan toch niet altijd kommer en kwel in die wereld. Maar is er een verschil met een "Gentlemens bar" in Malta?

Binnen was de gelegenheid rijkelijk met gouden kitsch ingericht.

"Wait here I'm coming back."

Ik nam plaats in een vergulde soort Louis XIV sofa, voor zover ik iets afweet van antiek.

Even later kwam het meisje terug, gekleed in lingerie.

"May I have my drink. You have to pay in advance. 7,5 for me and one drink 2,5 euro for you."

De prijs was correct zoals afgesproken. Ze kwam heel dicht bij mij zitten, leunde zich tegen mij aan. Wat vragen en antwoorden. Het gesprek duurde niet te lang. Ze streekde mij wat op een gevoelige plaats, maar ik verroerde niet.

“Do you want to see my pussy?”

“No, I don’t want to see your pussy”. Al gauw liet ze mij alleen zitten. Ik had daar ook geen probleem mee. Toen ik mijn glas min of meer leeg had kwam het tweede zwartje.

“May I have also a drink?”

Dat wordt dan tezamen 20 euro dacht ik. “Ok”

Zelfde scenario, kort gesprek, wat verleidelijke strelingen om mij wat op te hitsen, maar daar was ik zeker niet op uit en het tweede meisje liet mij dan ook weer gauw met rust.

Toen volgde een derde meisje. “Ja dat wordt mogelijk 30 euro”, maar dan hou ik het voor bekeken. Er waren trouwens maar drie meisjes aanwezig.

Het derde meisje was Roemeens, kende wat Frans en Italiaans en was behoorlijk goed verstaanbaar in het Engels. Giana was haar naam, toch tenminste haar schuilnaam, want die meisjes gebruiken allemaal een schuilnaam. Het gesprek verliep veel vlotter dan met de twee andere meisjes. Het was een zeer gezellig gesprek en zij was veel minder opdringerig. In mijn ogen zelfs helemaal niet opdringerig. Ik wilde snel veel meer van haar weten en ze vertelde openhartig. Toch was ik op mijn hoede, want ze zijn zo bekend die dramatische verhalen of sprookjes; het arme meisje dat wordt verkocht door haar eigen ouders aan pooiers die haar uitbuiten. Meisjes die zich prostitueren om hun familie te helpen in het buitenland. Maar ook meisjes die zich in korte tijd zeer rijk maken in de seks industrie. Soms echte, maar nog meer valse verhalen.

Zij was aangenaam in omgang en ik dronk nog een vierde glas met haar. Ze liep sierlijk, maar de lingerie die ze droeg was niet echt elegant. Ik vermoedde dat zij wilde verbergen dat ze al een kind had gebaard. Ik was er eigenlijk zeker van dat al ze al eens was bevallen. Mijn nieuwsgierigheid nam toe. Alhoewel er in de bar eigenlijk niet mocht gerookt worden en dat ikzelf al geruime tijd het roken zoveel mogelijk trachtte te beperken, rookten we toch samen een sigaret. Een blikje met een “fond” gevuld met wat water deed dienst als asbak. Prostitutie was verboden in Malta, maar striptease en “gentlemens” bars zijn toegestaan. Deze vorm van “seks industrie” vond ik eigenlijk goed geordend. De meisjes proberen je een goed gevoel te geven gedurende een avond en ze worden niet uitgebuit. Giana verstond zich goed met haar bazen die ze heel correct vond. De job was tijdelijk. Ze had momenteel geen andere keus. Ze had andere ambities. Om uit deze impasse te geraken studeerde ze nog voor landbouwingenieur. Het was een studie die twee jaar duurde en zij kon examens afleggen in Roemenië. Ik vermoedde dat het niet echt landbouwingenieur was maar een opleiding van korte duur, waarbij zij in de Roemeense landbouwsector aan de slag kon. Roemenië is tenslotte een landbouwland en er zullen wel allerhande opleidingen voorzien zijn. Ik vond haar wel dapper. Zij was alleen, ver van huis, ver van haar familie. Ver van haar kind? Hoe red je dat?

Ze vertelde mij dat ze een zoontje had, Liviu. Haar oogappel en daar deed ze het allemaal voor. Een schattig jongetje. Giana had een heel stel

foto's van zichzelf met haar kindje. Vanaf de echografie tot vandaag. Hij zou volgende maand één jaar worden (op 14 maart). Ze toonde mij tientallen foto's van haar met haar kind. Wat had ik dat goed opgemerkt! Het kind werd opgevoed door haar grootmoeder Maria, 72 jaar oud, die nog steeds in Roemenië woonde. Ik vond het verschrikkelijk. Eliane, mijn vrouw, vond het ook erg dat, toen onze kinderen nog baby's waren zij zo weinig tijd had kunnen besteden aan haar kinderen. Die periode tussen 0 en 4 jaar was voorbij gevlogen, zonder dat ze daar echt van had kunnen genieten. Zij was full

time blijven doorwerken. Je weet op voorhand niet altijd wat het beste is en misschien was dat voor haar toch de beste keuze want thuisblijven was voor haar ook geen optie.

Toen Giana geboren werd, was haar moeder 16 en haar vader Mariu 19. Tienerkoppel, tienermoeder. Kort na haar geboorte gingen haar ouders reeds uit elkaar. Zijzelf werd grootgebracht door haar grootmoeder.

Maria had twee zonen Mariu en Anghel. Haar kleindochter Giana beschouwde ze als haar eigen dochter. Mariu vond een andere liefde waarmee hij trouwde, maar de schoonmoeder moest van Giana niet veel weten. Giana moest werken ("assepoester" verhaal) en liep weg van huis om bij haar grootmoeder in te wonen. Ze was toen 7 jaar. Ze behaalde goede resultaten op school (met uitzondering van wiskunde). De school was haar vrijheid en plezier. Op literaire vakken haalde ze zeer hoge scores en ze nam zelfs deel aan een nationale wedstrijd poëzie, waar ze een gouden medaille behaalde. Die tijd was haar

